

Sygn. akt I ACz 428/13

POSTANOWIENIE

Dnia 25 marca 2013r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodnicząca: SSA Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga (spr.)

Sędziowie: SA Bogdan Wysocki

SA Jan Futro

po rozpoznaniu w dniu 25 marca 2013r.

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie z powództwa **małoletniego J. D. reprezentowanego przez opiekuna prawnego S. D.**

przeciwko **J. D.**

o uznanie spadkobiercy za niegodnego dziedziczenia

na skutek zażalenia pozwanego

od postanowienia Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 7 lutego 2013r., sygn. akt I C 3253/11

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSA Bogdan Wysocki SSA Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga SSA Jan Futro

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy odrzucił zażalenie pozwanego.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 16 stycznia 2013r. wpłynęło do Sądu Okręgowego zażalenie pozwanego datowane na dzień 10 grudnia 2012r. skierowane pierwotnie do Ministerstwa Sprawiedliwości. Z uwagi na fakt, że w piśmie nie wskazano, jakie orzeczenie Sądu pozwany zaskarża, zarządzeniem z dnia 21 stycznia 2013r. pozwany został wezwany do wskazania, jaką decyzję Sądu tj. jakie postanowienie i z jakiej daty zaskarża zażaleniem, w terminie tygodnia pod rygorem odrzucenia zażalenia. W odpowiedzi z dnia 31 stycznia 2013r. pozwany wskazał, że skarga dotyczy „nie ustanowienia adwokata z urzędu, o którego wnosilem trzykrotnie”. Sąd Okręgowy, powołując treść art. 394§1 kpc i art. 370 w zw. z art. 397§2 kpc podniósł, że pozwany mimo wyraźnego wezwania nie wskazał, jakie orzeczenie zaskarża swoim zażaleniem, ogólnikowe stwierdzenie powołane w odpowiedzi na wezwanie uniemożliwia ustalenie, o jaką konkretnie decyzję chodzi. Sąd bowiem kilkakrotnie odnosił się w toku postępowania do wniosków pozwanego o ustanowienie pełnomocnika procesowego z urzędu i nie sposób określić, którą z tych decyzji pozwany zaskarża.

Postanowienie Sądu Okręgowego zostało zaskarżone przez pozwanego w całości. Wniesiono o zmianę zaskarżonego postanowienia, ewentualnie o uchylenie i przekazanie do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się bezzasadne.

W ocenie Sądu Apelacyjnego analiza treści pism skarżącego, w szczególności zażalenia z dnia 10 grudnia 2012r. nie pozwalała na ustalenie, jakie postanowienie pozwany zaskarżył. Jednocześnie wszelkie wnioski pozwanego składane w przedmiocie ustanowienia pełnomocnika procesowego z urzędu zostały przez Sąd Okręgowy rozpoznane. Wcześniej wniosek pozwanego o ustanowienie pełnomocnika z urzędu w tej sprawie został już bowiem prawomocnie rozstrzygnięty- postanowieniem z dnia 21 czerwca 2012r. Sąd Apelacyjny w Poznaniu oddalił zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 8 marca 2012r. sygn. akt I C 3253/11 oddalając wniosek pozwanego o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie pełnomocnika z urzędu (k. 112). Pozwany również na to postanowienie złożył zażalenie, jednak zostało ono odrzucone przez Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 28 sierpnia 2012r. sygn. I ACz 917/12 (k. 124). Następnie już po złożeniu przez pozwanego zażalenia z dnia 10 grudnia 2012r., Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 8 stycznia 2013r. sygn. akt I C 3253/11 w pkt 2. odrzucił ponowny wniosek pozwanego o ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

Nie sposób zatem z treści zażalenia pozwanego oraz jego odpowiedzi na wezwanie wyprowadzić wniosku, które orzeczenie sądowe jest przedmiotem zaskarżenia. Zażalenie musi spełniać wymagania formalne pisma procesowego (art. 126 kpc) oraz szczególne wymagania określone w art. 394 § 3 kpc- zawierać wskazanie zaskarżonego postanowienia i wniosek o jego zmianę lub uchylenie, jak również zwięzłe uzasadnienie zażalenia ze wskazaniem w miarę potrzeby nowych faktów i dowodów. Wobec stwierdzenia braku formalnego zażalenia w postaci zaniechania dokładnego oznaczenia przedmiotu zaskarżenia, uniemożliwiającego nadanie mu dalszego biegu, przewodniczący prawidłowo wezwał skarżącego do uzupełnienia tego braku w oznaczonym terminie. Określenie, jakim posłużył się pozwany w odpowiedzi na wezwanie, że skarga dotyczy nie ustanowienia adwokata z urzędu, o którego wnosił trzykrotnie, takich wymogów formalnych nie spełnia. Ponieważ pozwany nie doprecyzował w sposób dostateczny, jakie orzeczenie zaskarża, zastosowanie rygoru odrzucenia zażalenia wynikającego z art. 370 kpc w zw. z art. 397§2 kpc wobec nie uzupełnienia w terminie braku formalnego wskazanego w wezwaniu było w pełni uzasadnione.

W konsekwencji argumenty pozwanego dotyczące niezasadności odmowy ustanowienia pełnomocnika z urzędu nie mogą posłużyć poddaniu zaskarżonego orzeczenia instancyjnej kontroli.

Z wyżej przytoczonych względów Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., postanowił jak w sentencji.

SSA Bogdan Wysocki SSA Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga SSA Jan Futro